

Returning to Bulgaria to Start a Business

Bulgarian transcript:

Даниела: Абе, Ния, как се взима едно такова решение да се върнеш, да оставиш всичко, което си постигнал там и да се върнеш обратно във България. Поне според мене трябва да си много смел.

Ния: Доста голяма доза смелост изисква и решителност. И ако някой каже, че човек има всички отговори във един етап от живота си, ще излъже, защото никога човек няма отговорите. До известна степен разчиташ на интуиция. От друга страна разчиташ и на усет и преценяваш ситуацията. На мен не ми беше лесно да го взема това решение, защото имах много хубава изградена среда във Щатите, имах заплата, на която можех да разчитам, до известна степен 4 кредитни карти, на които можех да разчитам. Да, апартамент, вещи... но като цяло гледам да не съм толкова привързана към вещите си. За приятелите ми беше много по-тежко да се разделя със тях.

Даниела: Аз точно това щях да те попитам - опитвах ли се, така, да те разколебават?

Ния: Да.

Даниела: Опитвах ли се така да ти казват колко е лошо, примерно, на какво се подлагаш като взимаш едно такова решение?

Ния: В интерес на истината, приятелите ми не ми дадоха толкова много храна за размисъл относно правилността на решението ми, обаче във България като се върнах, хората тук бяха много по-негативно настроени спрямо избора ми. Да.

Даниела: Така ли?

Ния: Да. Докато във България¹ едно от последните ми неща, които ми казаха, защото те ми организираха едно парти за изпращането ми, беше: "Ния, всеки един от нас тайно си мечтае да има твоята смелост и да напусне "робота" във Америка и да се прибере в родната си страна и да даде шанс, поне да даде шанс и да опита как нещата могат евентуално там да се развият".

Даниела: Това е голямо признание.

Ния: Защото всеки тайно - който е във друга страна - тайно си мечтае да има възможност да се реализира в собствената си страна, защото има една приказка, че

¹ The speaker here meant to say "United States," not "Bulgaria."

камъкът си тежи на мястото и до известна степен е така. Не може колкото и да е уредена една държава, колкото и да е хубава, колкото и да е предлагаща възможности, родната ти държава дава друга енергия и друг заряд за теб - там са твоите близки, там е твоето детство било, и като цяло усещането ти в собствената ти държава е по- различно.

Даниела: Това е хубаво, че си го усетила и че си го разбрала. Така, мен ми е любопитно сега, поддържаш ли ги тия приятелства, интересуват ли се какво се е случило със тебе и как си го преживяла това?

Ния: Да, поддържам си ги приятелствата, даже сега се разделих с цялата група от приятели. Те дойдоха за 10 дена във България. Прекарахме незабравимо заедно. Не го...тоест, не се чуваме толкова често, колкото преди се чувахме - ние преди бяхме неразделни. Сега просто животът ни е завлякъл във две различни посоки, но като цяло, когато имаме възможност, поддържаме връзка и комуникираме.

Даниела: Ей, страхотно, направо аз се заредих с много енергия само като те слушам без да съм се... без да съм преживяла това нещо.

Ния: То си е преживяване, наистина много смело, много беше смело, защото тук в България нямам никаква сигурност, освен тази на майка и на татко. Тоест, не се прибрах с никакви пари, които ме чакат, не се прибрах с предложение за работа, която поне със сигурност 1-2-3 години ще ме изхранва и със заплата, която може да ми осигурни нещо кой знае какво. Но се прибрах при близките си хора и в крайна сметка с помощта на всички сили на светлината (смее се) за момента се справям и съм много удовлетворена от избора си.

Даниела: Това е страхотно, направо настръхнах като те слушам.

Ния: Благодаря, Дани.

Интервюиращ: Ами, последни думи или да приключим?

Ния: Ами последни думи, много съм щастлива, че имам възможност за такава изява и пожелавам на всеки, който гледа това видео, да има смелост, кураж, и във живота със усмивка да продължава напред.

English translation:

Daniela: Hey, Niya, how does one take such a decision to come back, to leave behind everything that you have achieved there [in the U.S.], and come back to Bulgaria? In my opinion, you must be very brave.

Niya: It takes a great amount of courage and decisiveness. And if someone said that one could have all the answers at a certain stage of their life, it would be a lie, because one

never has all the answers. You rely on intuition to a certain extent. On the other hand, you rely on your insight and [that's how] you judge the situation. For me, it wasn't easy to make this decision because I had built a very good network in the States, I had a salary, that I could rely on, I had four credit cards that I could rely on to a certain extent. Yes, the apartment, my stuff... but in general, I try not to be too attached to my belongings. It was much more difficult for me to say goodbye to my friends.

Daniela: That is exactly what I was going to ask you – did they try to make you change your mind?

Niya: Yes.

Daniela: Did they try to tell you how bad it was [to take this step], for example; [did they try to talk to you about] what the consequences of your decision would be?

Niya: To tell you the truth, my friends [in the U.S.] did not give me too much food for thought regarding the correctness of my decision; however, when I came back to Bulgaria, people had very negative attitudes about my decision. Yes.

Daniela: Really?

Niya: Yes. However, one of the last things that [my friends] in the U.S. told me, was: “Niya, every one of us secretly dreams about having the courage that you do – to leave the “machine” in America² and go back to his/her home country – and give it a chance, just to give it a chance and try [to find out] how things there could develop [for the better] eventually.

Daniela: That is a big recognition.

Niya: Because everyone secretly – everyone who is abroad – secretly wishes for an opportunity to be successful in their home country, because as the proverb goes, “a rolling stone gathers no moss,”³ and to a certain extent that is true. No matter how well-run a country is, how beautiful it is, how many opportunities it provides, your home country gives you a different kind of energy and a different kind of drive– that is where your family is, your childhood, and in general, your emotional world is different in your home country.

Daniela: It's great that you have felt this way and have come to this realization. So, I was wondering, do you keep up with your friends, are [your friends in the U.S.] interested in what has happened to you and how you have gone through it?

² Perhaps the phrase “the “machine” in America” (lit. “robot” – “робот”) refers to the faster pace of life in America, compared to Europe, especially with regard to working hours, work load and vacation days.

³ The Bulgarian equivalent of this proverb is “Камъкът тежи на мястото си” which literally means “The rock weighs on its own place.”

Niya: Yes, I keep in touch with my friends, actually, I just saw off a group of friends [back to the U.S.]. They visited Bulgaria for ten days. We had an unforgettable time together. It does not... I mean, we do not talk on the phone as often as we used to – we used to be together all the time.⁴ It's just that life took us in two different directions, but on the whole, whenever we get a chance, we catch up and we keep in touch.

Daniela: Wow, amazing, I got so much positive energy by just listening to you, without having experienced any of this myself.

Niya: It's quite the experience; it took a lot of courage indeed, a lot of courage, because here in Bulgaria I have no [financial] security, other than that of my mom and my dad. I mean, I did not come back to [live off of] money that was waiting for me, I did not come back with a job offer that could guarantee me one, two, or three years of income, nor [did I have] a salary that could buy me anything fancy. But I came back to my relatives and at the end of the day, with all the help we one get⁵ [laughs] I am doing well right now, and I am happy with my choice.

Daniela: That is amazing; I am getting goose bumps just listening to you.

Niya: Thank you, Dani.

Interviewer: Would you like to add anything, or should we wrap it up?

Niya: Well, to wrap it up, I am very happy that I have the opportunity to do this interview, and I am sending out my best wishes to anyone who is watching this video. Be brave and courageous, and live your life with a smile on your face.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2013 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated

⁴ Lit. trans. “inseparable” – “неразделни.”

⁵ Lit. trans. “all forces of the light” – “всички сили на светлината.”